

Den ærede Ordfører sagde, at det var Venstre, der beherskede Finansloven. Ja, jeg kan sige: Desværre er det sandt; det er Venstre, der behersker denne Finanslov; det er dem, der præge den og give den dens virkelige Skikkelse. Den ærede Ordfører sagde, at Venstre holdt støt sin Kurs. Deri vil jeg ogsaa give ham fuldkommen Ret. Da Venstre kom til Magten, var Militærudgifterne 19 Mill.; siden ere de stegne med gennemsnitlig 1 Mill. om Aaret og ere nu gaaede op til ca. 26 Mill. i Øjeblikket. Det er sikkert, det er en støt og rolig Kurs, de Herrer have holdt, stadig fremad, stadig opad med Militærudgifterne, som fortære over $\frac{1}{4}$ af Landets Indtægter.

Der er et Spørgsmaal, som ikke har fundet Udtryk paa Finansloven, og det er dog et Spørgsmaal, der behersker mangfoldige Sind i dette Land i denne Tid, nemlig det store Arbejdsløshedsspørgsmaal, det, at der her i vort Land findes Tusinder og atter Tusinder af Mennesker, som vaagne op om Morgenen og ikke vide, hvorfra de skulle skaffe Brød eller det Brænde, som skal bruges i disse Dage. Der er, som jeg siger, mange, mange Tusinde Individuer, som ere trykkede af denne Arbejdsløshed; men den har ikke fundet sit Udtryk paa denne Finanslov. Og Grunden dertil er selvfølgelig den, at de Mænd, der staa som Venner af dem, der lide under Arbejdsløsheden, ere svage her i dette Ting. Det er ikke dem, der faa Lov at præge denne Finanslov. Det er Venstre, der præger den. Det, Venstre ønsker skal med, det kommer med, og det, de ønske holdt nede, det bliver holdt nede. Derfor findes et Spørgsmaal som Hjælp mod Arbejdsløsheden ikke paa Finansloven. Om der kan blive vedtaget en særlig Lov i den Retning, ved vel ingen af os i Øjeblikket. Men det er ganske sikkert, at dette Spørgsmaal burde have faaet Udtryk paa Finansloven, saaledes at der var bevilget Beløb, som direkte kunde gaa til Afhjælpning af Arbejdsløsheden. Ja, man kan naturligvis sige, at der er Bestræbelser paa denne Finanslov for at skabe Arbejde, hvad der er en god og gavnlig Maade at lindre Arbejdsløsheden paa, men direkte Støtte til dem; der ufor-

skyldt maa lide under Arbejdsløsheden, findes altsaa ikke paa denne Finanslov.

Finansloven kan betragtes som den vigtigste af alle de Love, Rigsdagen hvert Aar beskæftiger sig med, ligesom i den enkeltes Husholdning her i Landet Penge-sagerne ere de vigtigste. Det, at man har et ordentligt Regnskab, og at der kan skaffes Balance til Veje hos den enkelte Familie, er et Livsspørgsmaal for os alle, men det er ogsaa, hvor Talen er om Samfundshusholdningen, et vigtigt Spørgsmaal, at der kan skaffes en Balance til Veje, men den ere vi jo saare langt fra i Aar. Næsten alt, hvad der rører sig i vort Land baade af aandelige og materielle Interesser, finder sit Udtryk paa Finansloven. Jeg maa da udtale, at i den Skikkelse, hvori Finansloven nu foreligger, kunne vi fra Socialdemokratiets Side ikke stemme for den. Vi anse den for en uforsvarlig Finanslov og kunne derfor ikke give den vor Stemme. Men jeg vil haabe, det maa blive sidste Gang, Socialdemokratiet ikke kan stemme for Finansloven. Jeg vil haabe, at den politiske Stilling til næste Aar maa være saadan, at Socialdemokratiet kan stemme for Finansloven. Men det vil jo afhænge af det Udfald, de kommende Valg faa. Nu kan man naturligvis sige, at det er et stort Maal at sætte sig, et vældigt Ønske at nære, at Socialdemokratiet skulde gaa saadan frem ved de kommende Valg, at de kunde komme til at give det næste Aars Finanslov dens Præg. Ja, det indrømmer jeg, men det er min Overbevisning, at hvis denne Finanslov bliver kendt i sine Enkeltheder ud over det ganske Land, hvis alle Danmarks Vælgere komme til at forstaa, hvor uforsvarlig denne Finanslovs Indhold i Virkeligheden er, hvor uheldig en Finanspolitik den repræsenterer, saa vil der ske et Omslag i de danske Vælgeres Sind. Og det er min Overbevisning, at hvis alle de, der naturligt høre sammen, alle de, der have økonomiske og politiske Interesser fælles, slutte sig sammen, saa vil deraf fremgaa et nyt Folketing, som vil give den kommende Finanslov et ganske andet Præg, og saa vil jeg haabe, at vi Socialdemokrater ville kunne komme til at stemme for den. I Aar kunne og ville vi det ikke, men ville